Diabòliques Rutil·lants

Claudio Klynhout

No cauré en l'error de comparar *Diabólicas* des de tots els punts factibles amb la seva homònima original. I no ho faig per allò de curar-me en salut, sinó més aviat perquè la prudència és la millor virtut. Així ho crec, d'ençà d'aquesta mania que impera a la indústria americana de fer *remakes* de títols clàssics o llegendaris d'altres filmografies. És com reivindicar un 0,7% de contribució creativa i recórrer a l'afusellament del cine de culte, ¿crisi de talent? ¿o època de transició cinematogràfica? Relegada l'estrena a un 9 d'agost, en plena ressaca dels europeus de futbol i l'efervescència dels jocs olímpics, *Diabólicas* no sembla haver obtengut, a pesar de la glamurosa presència d'Isabel Adjani i Sharon Stone, la resposta esperada pels seus productors. Les raons perquè aquest *thriller* basat en la novel·la *Celle qui n'etait plus* de Pierre Boileau i Tomas Narcejec i en el clàssic film francès *Les Diaboliques*, s'estrenàs enmig de la somnolència estival podrien trobar-se en el convenciment que quedaria enfosquida entre l'allau d'estrenes programades a partir de setembre.

Existeix una clara fidelitat, en diverses aspectes, a la primera versió de *Les Diaboliques*. Malgrat això, s'aprecien greus desajustaments en l'ambientació de l'època, més contemporània que no l'anterior, i en un status social més americà. Aquestes són diabòliques de Pittsburgh integrades en un sistema americà tant en allò que envolta el mòbil com la construcció psicològica dels personatges. Em semblen confusos alguns models de cotxes, la utilització de guants quirúrgics per part de la detectiu, el disseny avançat de l'ordinador i la minicadena musical; i així tants d'altres i gairebé imperceptibles desajustaments cronològics que fan difícil establir la dècada en què es pretén fixar la data de la pel·lícula. Sobretot en el magnífic vestuari dels anys 40 i 50, que semblen trets de la revista *Vogue* —publicació en la qual va treballar el seu director, durant els anys 70 a la delegació de Milà—, en les versions italiana i francesa. La imatgeria religiosa amb més gran profusió de verges que no de crists, a un col·legi per al·lots, l'esclafadora provocació de Sharon Stone amb els seus posats, gestos, i roba suggerent i lasciva per un col·legi d'ideologia conservadora i religiosa, o la disertació en una classe sobre els intringulis de l'aparell genital masculí en boca de Mia (Isabel Adjani), una professora exmonja, produeixen un efecte d'incoherència notable. Si bé aquests aspectes són secundaris, malgrat tot resten força i disminueixen la seva credibilitat. Jeremiah Chechik, el director, es va encaparrar a representar el *glamour* de les pel·lícules dels anys daurats de Hollywood; malhauradament, els petits errors apuntats i la manca de rigor a l'hora de fixar un estil concret tiren per terra els propòsits inicials. La interessant possibilitat d'explorar la relació entre les dues dones responsables de la trama, la desaprofità Don Ross, guionista triat per l'adaptació del guió precisament per la seva habilitat per retratar forts personatges femenins. L'oportunitat es redueix a breus plans ambigus i suggerents, que desmereixen la potencialitat de les dues protagonistes.

El millor: el despòtic, dolent i pseudopsicòpata Guy interpretat per Chazz Palminteri; la convincent Shirley, en el cos d'una secundària Kathy Bates, i, això sí, les bellíssimes i conspiradores Sharon Stone, correcte en la seva interpretació tot i que en alguns plans lleugerament descontrolada; i Isabel Adjani, candorosa i fràgil. Llàstima que a la meva època d'estudiant no eixistissin professores així. ❖

	J.J. Cortés	Elena Ortega	Klaudi Klynhout	Toni Martí	X. Matesan	J.A. Mendiola	Toni Roca	Pau Rosselló	David Desola	M. Claudi Santos	Miquel Pascual	Temps Moderns
Imprescindible												
Molt bona	4											
Bona	3											
Regular	2											
Poc interessant	1											
Sostiene Pereira		4	3			4	4		4			
Toy Story			3	3		2	4	2	3			3
Tesis	4	3	3			4	4	4	3		3	3
Denise te Llama		3	4	4	4	4		3		3	2	3
Belleza Robada		2	4		4	4	3			4		
El Holandés errante				2	4		2		4			
Bwana						4	4					
Tu nombre envenena mis sueños			4				3					
Tormenta Blanca					2	3	4					
Trainspotting			4									
Mission imposible	4	1	1	2	3	1	4	1	3	2		1
Independence Day	4		2	0	3	2	1		1	2		
Twister (Tornado)	4		2	1	2	2	2	2	2			1
Tengo una casa	2	2		2	4							
Tiempo de matar					3	3	3					
La Roca	3	1	2	3	3	2	2	2	2	0		0
Intimo y personal	3			1	2	3	3	2	2	2		1
Eraser	3		2	1	2	2	2	2	2			
Moll Flanders				3	2		2					
Striptease	1		2		0	0	1	0	1			
Una piraña en el bidet		2		1								